

tab, ja sedda ennam maad temma mol-
lemist poolt jögge ärrakattab. Ei tea
nemmad ei kartussest egga kahjust ei sug-
gugi. Linnad, küllad ja üksikud perred
seäl keif kõrgemate kohtadesse ja mäe-
künkude otsa ehitatud, ja kus Ma tassane
ja maddal, seäl keif honed, ning terwed
külladki, kõrge jalla peäle raiatakse ja as-
sutaakse, mis nemmad sure hõlega kiro-
wast, liiwast, ja mullast, mäefingo wiisi,
kõrgekannud, nenda et wessi ei sa hõne-
tesse putuda. Põllud, mis enne uppu-
tust walmis harritakse, siis keif wee al;
ei paista muud wälja, kui siit seält linn-
nad, küllad, monned üksikud honed, ja
kõrgema pude ladwad; ning käiwad in-
nimesed ni kawa pramidega ja patide-
ga teine teist waatmas ja omma asjo
aiamas.

Kairo linna liggidal, mis nüüd selle
Ma pealin ja senna liggi ehitatud on, kus
jõggi kahte arusse lahku, on Rauda sare

peäl üks Nilusse tousmisse mootja, se
on: üks kahheksa kantiline sammast ühhe
kaewo sees. Selle kirowisamba peäle on,
otsekui süllapuu peäle, jallad ja tollid
mārgitud. Et jõwessi Ma alt kaewo-
weega ühte annab, siis sest sambast ka
weetousmist ärratunnub, ning on isgi
mehhed senna seatud, kes Joni kuu es-
simesest päiwist igga hommiko wälja-
hüüdwad, mitto tolli jõggi õse kerkinud.
Neidsuggusi Nilusse mootjaid, kuida neid
seäl maal kutsutakse, on ka monnes koh-
has maialgi weel.

Sadab sesinnane jõe upputus ka muud-
ki kasso weel. Sest wee aur ja merre-
poolsed pohja tuled wāhhendawad tunta-
walt diete sedda karget pallawat, mis
rahvast enne upputust waewab ja mus-
taks kõrwetab. Ratk ja muud kurdad
tõbbed, mis seäl maal monnikord paljo
innimesi tapwad, ja selle mādamee
pahhast haisust tullewad, mis pärrast up-